Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 03 0 U 024543 25 Uvl
Datum, 10.04.2026. godine

Kantonalni sud u Tuzli, u nejavnom rješavanju, sudija pojedinac Ivana Mott-Bašić, uz sudjelovanje zapisničara Emine Osmanbegović, u upravnom sporu pokrenutom po tužbi tužitelja EUROMASTER d.o.o. Brčko distrikt BiH, Cerik do broja 25, koga zastupa punomoćnik Hodžić (S) Edin, advokat iz Tuzle, ulica Maršala Tita broj 50, protiv akta broj: 12-04/2-19-16/2024 od 05.02.2024.godine tuženog Ministarstva prostornog uređenja i zaštite okolice TK, u upravnoj stvari inspekcijskog nadzora bespravnog izvođenja građevinskih radova, odlučujući o tužbi tužitelja za ponavljanje postupka okončanog presudom Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 U 024543 24 U od 23.08.2024. godine, dana 10.04.2016. godine donio je slijedeće

R J E Š E N J E

Tužba SE ODBACUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 U 024543 24 U od 23.08.2024. godine odbijena je tužba tužitelja izjavljena protiv akta tuženog organa Federalnog ministarstva finansija Sarajevo broj 12-04/2-19-16/2024 od 05.02.2024.godine.

Protiv navedene presude tužitelj je podnio tužbu za ponavljanje postupka iz razloga za ponavljanje postupka propisanih u odredbi člana 47. stav 1. tačka 1. i 4 Zakona o upravnim sporovima. U tužbi tužitelj navodi, da je nakon postupka okončanog presudom Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 U 024543 24 U od 23.08.2024. godine saznao za nove činjenice i stekao mogućnost da upotrijebi nove dokaze, na osnovu kojih bi spor bio povoljnije riješen za njega, da su te činjenice, odnosno dokazi bili izneseni ili upotrijebljeni u ranijem sudskom postupku, a da se tiču činjenica istaknutih u dopisu nadležne službe dostavljenoj tužitelju u kojoj se citira odredba člana 109. stav 4. alineja 4. Zakona o prostornom uređenje i građenju TK i u kojem dopisu se navodi da ukoliko dimenzija i druge karakteristike predmetnog ogradno-potpornog zida se uklapaju u citirane uvjete iz navedene odredbe člana 109. stav 4. alineja 4. Zakona o prostornom uređenje i građenju TK, za iste nije potrebno ishodovati urbanističko-tehničku dokumentaciju kod te Službe. Tužitelj navodi da se u konkretnom slučaju ne radi o uređenju okućnice individualnog stambenog objekta, kako je to prvostepeni organ i tuženi od početka postupka tretiraju, a što je prihvatio i Kantonalni sud u Tuzli, već o uređenju neizgrađene građevinske parcele, odnosno postavljanja ogradno-potpornog zida, za što nije potrebno nikakvo odobrenje, pa da ovo predstavlja nove činjenice i dokaz do kojih je tužitelj došao nakon donošenja pravosnažne presude Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 U 024543 24 U od 23.08.2024. godine, a na osnovu kojih bi Kantonalni sud u Tuzli donio drugačiju odluku, odnosno usvojio bi tužbu tužitelja. Tužitelj dalje ističe da mu nije bila data mogućnost sudjelovanja u upravnom sporu,

odnosno da je Kantonalni sud u Tuzli ipak trebao održati raspravu po tužbi tužitelja, radi razjašnjenja prigovora tužitelja koje je isticao od samog početka prvostepenog postupka, a koji se odnosi na nepravilno utvrđenu visinu potpornog zida od strane postupajućeg inspektora. Predložio je da sud tužbu uvaži, stavi van snage pravosnažnu presudu Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 U 024543 24 U od 23.08.2024. godine, obnovi postupak i meritorno odluči po tužbi na način da usvoji tužbeni zahtjev tužitelja i poništi osporeno rješenje.

Sud je prethodno ispitao da li postoje procesno – pravni uslovi za odlučivanje o podnesenoj tužbi za ponavljanje postupka i meritorno rješavanje, pa je našao da ne postoje, iz slijedećih razloga:

Zakonom o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“, broj 9/05) odredbom člana 47. propisani su razlozi i činjenice iz kojih se postupak okončan presudom ili rješenjem nadležnog suda, na zahtjev stranke može ponoviti. Jedan od tih razloga naveden u stavu 1. tačka 1. tog člana Zakona je saznanje za nove činjenice ili sticanjem mogućnosti upotrebe novih dokaza, na osnovu kojih bi spor za nju bio povoljnije riješen da su te činjenice, odnosno dokazi bili izneseni ili upotrijebljeni na raspravi u ranijem sudskom postupku.

Međutim, saznanje za nove činjenice i sticanje mogućnosti upotrebe novih dokaza mogu biti razlog za ponavljanje upravno – sudskog postupka, samo onda ako je sud sam utvrđivao činjenice i izvodio dokaze u tom postupku i na tako utvrđenom činjeničnom stanju zasnovao svoju odluku (Odluka Vrhovnog suda broj: 03 0 U 008824 17 UVP od 10.05.2019.godine).

U konkretnom slučaju Kantonalni sud u Tuzli odlučujući o tužiočevoj tužbi u upravnom sporu i donoseći presudu broj 03 0 U 024543 24 U od 23.08.2024. godine, nije sam utvrđivao činjenice, niti je sam provodio dokaze, nego je presudu zasnovao na činjeničnom stanju utvrđenom u upravnom postupku, odnosno činjenicama da je tužitelj na zemljištu označenom kao k.č. broj 1923, k.č. broj 1925/3, k.č. broj 1918, k.č. broj 1925/2, k.č. broj 1919/2, sve K.O. ..., bespravno izgradio armirano – betonski zid visine 1.30 m od nivoa tla, dužine cca 55 m u jednom pravcu, te dužine cca 15 m u drugom pravcu, debljine od 25 cm do 30 cm, i da je na zatvorenom gradilištu od 10.11.2023. godine izvršen nastavak gradnje betonskog zida, odnosno izvršeno betoniranje dijelova zida u dužini od cca 15 m, koji su bili nedovršeni prilikom zatvaranja gradilišta, sa postavljenom oplatom i armaturom, o čemu je sačinjen zapisnik.

Zbog navedenog, sud smatra da nije bilo zakonskog osnova za podnošenje tužbe za ponavljanje postupka po odredbama člana 47. st. 1. tačka 1. Zakona o upravnim sporovima.

Nadalje, tužitelj je svoju tužbu zasnovano i na odredbi člana 47. stav 1. tačka 4. Zakona o upravnim sporovima, ističući da mu nije data mogućnost da učestvuje u upravnom sporu, jer sud nije održao raspravu.

Odredbom navedenog člana 47. stav 1. tačka 4. Zakona o upravnim sporovima propisano je da postupak okončan presudom ili rješenjem nadležnog suda ponovit će se na zahtjev stranke ako stranci,odnosno zainteresiranom licu nije bila data mogućnost da učestvuje u upravnom sporu.

Također, odredbom člana 48. istog Zakona propisano je da ponavljanje postupka se može tražiti najkasnije u roku od 30 dana od dana kad je stranka saznala za razloga ponavljanja.

U konkretnom slučaju, tužitelj je presudu Kantonalnog suda u Tuzli broj: 03 0 U 024543 24 U od 23.08.2024. godine primio dana 26.08.2024.godine, što znači da je najkasnije toga dana tužitelj saznao za razlog ponavljanja i to da mu nije data mogućnost da učestvuje u upravnom postupku, odnosno da nije održana rasprava pred sudom, te je isti bio dužan tužbu za ponavljanje postupka podnijeti u roku od 30 dana od toga dana, tj. najkasnije do 25.09.2024.godine. Međutim, tužba je ovom sud podnesena dana 29.08.2025.godine, dakle nakon isteka subjektivnog roka iz člana 48. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, zbog čega nije blagovremena.

S obzirom na izloženo, sud je na osnovu odredaba člana 51. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u izreci.

Zapisničar | Sudija

Emina Osmanbegović | Ivana Mott-Bašić

Pouka o pravnom lijeku: Protiv ovog rješenja nije dozvoljena žalba.